

- 6) zasady przyznawania uczniom pomocy materialnej i korzystania przez nich z opieki wychowawczej.
- 7) zasady klasyfikowania i promowania uczniów, przeprowadzania egzaminów oraz przyznawania tytułów, wydawania świadectw i dyplomów stwierdzających kwalifikacje uzyskiwane po ukończeniu szkół.
3. Zadanie, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, jest realizowane na wniosek organów określonych w art. 35 ust. 2, natomiast zadania, o których mowa w ust. 2, są realizowane po zasięgnięciu opinii tych organów.
4. Ministrowie Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej oraz Zdrowia i Opieki Społecznej, a także inni ministrowie, kierownicy urzędów centralnych i zarządy centralnych związków spółdzielczych, w porozumieniu z Ministrem Oświaty i Wychowania, mogą ustalać dodatkowe, stosowne do właściwości zawodów poszczególnych branż, zasady funkcjonowania szkół i innych placówek.

Art. 36b. Minister Oświaty i Wychowania może dla celów eksperymentalnych ustalić szczególne zasady organizowania szkół i innych placówek po zasięgnięciu opinii organów właściwych do ich powołania.”;

14) art. 37 otrzymuje brzmienie:

- „Art. 37. 1. Rada Ministrów, w drodze rozporządzenia, określa zasady organizacji kształcenia i wychowania w szkołach i innych placówkach kształcenia artystycznego.
2. Ministrowie Oświaty i Wychowania oraz Kultury i Sztuki w stosunku do szkół i innych placówek kształcenia artystycznego ustala szczególne zasady

współdziałania przy wykonywaniu zadań wymienionych w art. 36a ust. 2.”;

15) dotychczasowa treść art. 38 otrzymuje oznaczenie ust. 1 oraz dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. Rada Ministrów, w drodze rozporządzenia, określa szkoły i inne placówki o znaczeniu ponadwojewódzkim lub szczególnym, które mogą być prowadzone i utrzymywane poza systemem rad narodowych/ organy lub jednostki organizacyjne uprawnione do ich prowadzenia oraz obowiązki i uprawnienia tych organów i jednostek.”;

16) art. 41 otrzymuje brzmienie:

„Art. 41. Rada Ministrów, w drodze rozporządzenia, określa zasady:

- 1) organizowania praktycznej nauki zawodu, prawa i obowiązki uczniów oraz szkół zawodowych, a także jednostek organizacyjnych, o których mowa w art. 11 ust. 3, prowadzących praktyczną naukę zawodu,
- 2) finansowania praktycznej nauki zawodu, o której mowa w pkt 1,
- 3) ponoszenia kosztów kształcenia przez zakład pracy zatrudniający absolwentów zasadniczych szkół zawodowych, nie wyszkolonych przez ten zakład,
- 4) udziału zakładów pracy w kształceniu politechnicznym uczniów szkół ogólnokształcących.”

Art. 2. Tracą moc:

- 1) ustawa z dnia 7 kwietnia 1949 r. o likwidacji analfabetyzmu (Dz. U. Nr 25, poz. 177 i z 1952 r. Nr 11, poz. 66),
- 2) ustawa z dnia 15 lutego 1952 r. o zmianie form organizacji nauczania początkowego dorosłych (Dz. U. Nr 11, poz. 66).

Art. 3. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Rady Państwa: H. Jabłoński
Sekretarz Rady Państwa: J. Szymanek

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 24 września 1984 r.

w sprawie przystąpienia Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej do Umowy o międzynarodowych przewozach szybko psujących się artykułów żywnościowych i o specjalnych środkach transportu przeznaczonych do tych przewozów (ATP), sporządzonej w Genewie dnia 1 września 1970 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z artykułem 9 Umowy o międzynarodowych przewozach szybko psujących się artykułów żywnościowych i o specjalnych środkach transportu przeznaczonych do tych przewozów (ATP), sporządzonej w Genewie dnia 1 września 1970 r., został złożony Sekretarzowi Generalnemu Organizacji Narodów Zjednoczonych dnia 5 maja 1983 r. dokument przystąpienia Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej

do powyższej umowy. Dokument przystąpienia zawiera następujące zastrzeżenie:

„Polska Rzeczpospolita Ludowa nie uważa się za związaną artykułem 15 ustępy 2 i 3 umowy”.

Zgodnie z artykułem 11 umowy weszła ona w życie w stosunku do Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej dnia 15 maja 1984 r.

Ponadto podaje się do wiadomości, że następujące państwa stały się stronami powyższej umowy, która weszła w życie dnia 21 listopada 1976 r., podpisując ją bez zastrzeżenia ratyfikacji lub składając dokumenty ratyfikacyjne albo przystąpienia w nizej podanych datach:

Francja	dnia 1 marca	1971 r.,
Związek Socjalistycznych Republik Radzieckich	dnia 10 września	1971 r.,

z następującym zastrzeżeniem:

„Związek Socjalistycznych Republik Radzieckich nie uważa się za związany postanowieniami artykułu 15 ustępy 2 i 3 umowy, dotyczącymi przedkładania do arbitrażu na wniosek jednej ze stron jakiegokolwiek sporu dotyczącego interpretacji lub stosowania umowy.”

i oświadczeniami:

„Związek Socjalistycznych Republik Radzieckich uważa za konieczne stwierdzić, że postanowienia artykułu 9 umowy, które ograniczają liczbę potencjalnych uczestników umowy, mają charakter dyskryminacyjny, oraz oświadcza, że zgodnie z zasadami suwerennej równości państw umowa powinna być otwarta dla wszystkich państw europejskich bez jakiegokolwiek dyskryminacji lub ograniczenia.

Postanowienia artykułu 14 umowy, zgodnie z którymi Umawiające się Państwa mogą rozszerzyć jej stosowanie na terytoria, za których stosunki międzynarodowe ponoszą one odpowiedzialność, są przestarzałe i sprzeczne z deklaracją Zgromadzenia Ogólnego Organizacji Narodów Zjednoczonych w sprawie przyznania niepodległości krajom i narodom kolonialnym (rezolucja nr 1514/XV/ z dnia 14 grudnia 1960 r.).”

Hiszpania	dnia 24 kwietnia	1972 r.,
Republika Federalna Niemiec	dnia 8 października	1974 r.,
Jugosławia	dnia 21 listopada	1975 r.,
Dania	dnia 22 listopada	1976 r.,
Austria	dnia 1 marca	1977 r.,
Włochy	dnia 30 września	1977 r.,
Bułgaria	dnia 26 stycznia	1978 r.,

z następującym zastrzeżeniem:

„Ludowa Republika Bułgarii nie uważa się za związaną artykułem 15 ustępy 2 i 3 umowy, dotyczącym stosowania arbitrażu w rozwiązywaniu sporów między Umawiającymi się Stronami.”

i oświadczeniami:

„Ludowa Republika Bułgarii oświadcza, że artykuł 9, który zezwala stać się stronami umowy państwom będącym członkami Europejskiej Komisji Gospodarczej, ma charakter dyskryminacyjny. Ludowa Republika Bułgarii oświadcza również, że artykuł 14, zgodnie z którym państwo może oświadczyć, iż umowa ma zastosowanie do terytoriów, za których stosunki międzynarodowe to państwo ponosi odpowiedzialność, jest sprzeczny z deklaracją Zgromadzenia Ogólnego Organizacji Narodów Zjednoczonych w sprawie przyznania niepodległości krajom i narodom kolonialnym z dnia 14 grudnia 1960 r.”

Luksemburg	dnia 9 maja	1978 r.,
Holandia	dnia 30 listopada	1978 r.,

w odniesieniu do Królestwa w Europie,

Szwecja	dnia 13 grudnia	1978 r.,
Norwegia	dnia 14 lipca	1979 r.,
Belgia	dnia 1 października	1979 r.,

Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Północnej Irlandii	dnia 5 października	1979 r.,
Finlandia	dnia 15 maja	1980 r.,
Maroko	dnia 5 marca	1981 r.,
Niemiecka Republika Demokratyczna	dnia 14 kwietnia	1981 r.,

z następującym zastrzeżeniem:

„Niemiecka Republika Demokratyczna oświadcza zgodnie z artykułem 16 ustęp 1 umowy, że nie uważa się za związaną artykułem 15 ustępy 2 i 3 umowy.”

i oświadczeniem:

„Stanowisko Niemieckiej Republiki Demokratycznej odnośnie do postanowień artykułów 10 i 14 umowy w zakresie jej stosowania do terytoriów kolonialnych i innych terytoriów zależnych oparte jest na postanowieniach deklaracji Organizacji Narodów Zjednoczonych w sprawie przyznania niepodległości krajom i narodom kolonialnym (rezolucja nr 1514/XV/ z dnia 14 grudnia 1960 r.), proklamującej konieczność doprowadzenia do szybkiego i bezwarunkowego zakończenia stanu kolonializmu we wszystkich jego formach i przejawach.”

Czechosłowacja	dnia 13 kwietnia	1982 r.,
----------------	------------------	----------

z następującym zastrzeżeniem:

„Przystępując do niniejszej umowy Czechosłowacka Republika Socjalistyczna oświadcza zgodnie z artykułem 16 ustęp 1 umowy, że nie uważa się za związaną artykułem 15 ustępy 2 i 3 tej umowy.”

i oświadczeniami:

„Czechosłowacka Republika Socjalistyczna oświadcza, że jej stanowisko odnośnie do postanowień artykułu 14 umowy w zakresie jej stosowania do terytoriów kolonialnych i innych terytoriów zależnych oparte jest na postanowieniach deklaracji Organizacji Narodów Zjednoczonych w sprawie przyznania niepodległości krajom i narodom kolonialnym (rezolucja nr 1514/XV/ z dnia 14 grudnia 1960 r.), proklamującej konieczność doprowadzenia do szybkiego i bezwarunkowego zakończenia stanu kolonializmu we wszystkich jego formach i przejawach.”

Stany Zjednoczone Ameryki	dnia 20 stycznia	1983 r.,
---------------------------	------------------	----------

z oświadczeniem zgłoszonym zgodnie z artykułem 10, że „umowa nie ma zastosowania do przewozów w Stanach Zjednoczonych Ameryki i na ich terytoriach.”

Zgodnie z artykułem 11 umowy weszła ona w życie w stosunku do Francji, Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich, Hiszpanii, Republiki Federalnej Niemiec, Jugosławii i Danii dnia 21 listopada 1976 r., a w stosunku do każdego z pozostałych państw weszła w życie po upływie jednego roku od złożenia przez dane państwo dokumentu ratyfikacyjnego lub przystąpienia.

Minister Spraw Zagranicznych: w z. E.-Kucza

(Tekst umowy zawiera załącznik do niniejszego numeru)